

ת"פ (חיפה) 27619-07-22 - מדינת ישראל נ' פואד מרזוק

ת"פ (חיפה) 27619-07-22 - מדינת ישראל נ' פואד מרזוק מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 27619-07-22

מדינת ישראל

נגד

פואד מרזוק

בית המשפט המחוזי בחיפה

[25.12.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת והובלת נשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב) (רישא + סיפא) לחוק העונשין, חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, ועבירה של ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיפים 340(ב)(1+2) לחוק העונשין.
  2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם. עובדות כתב האישום המתוקן
  3. במועד הרלוונטי לכתב האישום התגורר הנאשם עם הוריו בביתם באבו סנאן (להלן: "הבית"). אחיו של הנאשם, טליע מרזוק (להלן: "טליע או המתלונן") התגורר ביחידת מגורים נפרדת מתחת לבית. פאדי מרזוק (להלן: "פאדי") הינו אחיהם של הנאשם והמתלונן.
- באותה עת החזיק אביו של הנאשם בתוך כספת שנמצאת בתוך ארון נעול בבית אקדח חצי אוטומטי מסוג FN קליבר 9 מ"מ פאראבלום וזאת ברישיון (להלן: "האקדח") ומחסניות תואמות טעונות בכדורים בקוטר 9 מ"מ. בתאריך 17.6.22, בשעות הבוקר, התפתח בחצר הבית ויכוח בין הנאשם לבין טליע, במהלכו קילל טליע את הנאשם, איים עליו והטיח בו מילים פוגעניות. בהמשך לכך, הגיע פאדי לחצר והתפתח בין השלושה דין ודברים בצעקות. על רקע הוויכוח ובמהלכו, ניגש הנאשם לבית, פרץ את הארון, פתח את הכספת באמצעות הקוד שהיה ידוע לו, הוציא את האקדח, טען אותו במחסנית ובה 12 כדורים, דרך אותו, יצא מפתח הבית, החל לרדת במדרגות לעבר החצר בה היה טליע שגבו אליו, וירה לעברו מטווח של 10-12 מטרים שלושה כדורים באמצעות האקדח בכוונה לגרום לו לנכות או מום או לחבלה חמורה. בשלב זה פאדי אחז בכך בנאשם על מנת למנוע ממנו לירות וכדי להניא אותו ממעשיו, עד שהצליח ליטול מידיו את האקדח.

כתוצאה מהירי, טליע נפגע בעורפו, נפצע, ברח ופונה באמבולנס לקבלת טיפול בבית החולים בנהריה עם פצע ברקמות הרכות של הקרקפת משמאל. בהמשך ועוד באותו היום טליע עזב את בית החולים על דעת עצמו. תסקירי שירות המבחן

4. קבלת התסקיר הסופי התעכבה פרק זמן ארוך בעיקר כתוצאה מבעיות ומגבלות רפואיות שמנעו קיומו של קשר רציף עם הנאשם. בתסקירי שירות המבחן פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות של הנאשם. מהתסקירים עולה כי הנאשם מודה ומקבל אחריות על ביצוע העבירות, מביע חרטה, מגלה מוטיבציה לשינוי ולניהול אורח חיים נורמטיבי. הנאשם הביע צער עמוק על מעשיו, חש רגשות בושה ואשמה בגין התנהלות, מתקשה לסלוח לעצמו נוכח הפגיעה שגרם לאחיו, והאכזבה והצער שנגרמו להוריו. הנאשם מגלה אמפתיה לטליע ומכיר בנזק ובפגיעה שהסב לו. שירות המבחן התרשם מתהליך של הפקת לקחים ויכולת בחינת מעשיו של הנאשם, בכלל זה הבעת מוטיבציה לתהליך טיפולי ולהמשך שיתוף פעולה עם שירות המבחן, תוך שהוא מבטא חשש וחרדה מהשלכות ההליך המשפטי כנגדו. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל מערכת ערכים נורמטיבית, אשר מתמודד עם קשיים ומורכבות במערכת המשפטית, ומשקיע מאמצים לתפקוד תקין בכל תחומי חייו. עוד צוין, כי על אף קשיים שחווה בעבר הנאשם מצליח לשמור על תפקוד תקין ויציב, ומחזיק בעמדות פרו חברתיות ואינו חווה עצמו כקורבן של מציאות חייו. שירות המבחן התייחס גם לעמדת טליע שסלח לנאשם, אינו כועס עליו, ומבחינתו האירוע נמצא מאחוריו. בנוסף טליע לא הביע חשש או איום מצד הנאשם, והוא מקווה שהנאשם לא יינזק כתוצאה מההליך המשפטי. אמו של הנאשם מסרה לשירות המבחן כי הנאשם אוהב את אחיו ואת המשפחה, אך נקלע לסיטואציה מתוך חוסר אונים ועשה טעות. כגורמי סיכוי שירות המבחן מנה את: קבלת האחריות המלאה, הבעת החרטה, הבושה אותה הוא חש, נכונותו לשאת בתוצאות מעשיו, המודעות שהנאשם מגלה לקשייו ולחומרת התנהגותו, היציבות במישורי חייו השונים, בכלל זה תפקודו במישור התעסוקתי, קיומה של מידת הרתעה גבוהה סביב ההליך המשפטי, תגובת המשפחה, גילוי האמפתיה כלפי המתלונן, הבעת הצער על התנהגותו האגרסיבית, גילוי מחויבות להליך הטיפולי בו שולב, שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, והעובדה שכיום נמצא בשלב מתקדם בהליך הטיפולי אשר מותאם לצרכיו. עוד נלקח בחשבון כי ישנה רגיעה ביחסים בין הנאשם למתלונן ונראה כי לא נשקפת סכנה מידית כלפי אחיו או החברה, וההתרשמות היא מאדם ללא דפוסים עברייניים מושרשים הנעדר כל מעורבות פלילית נוספת. כגורמי סיכון, שירות המבחן מנה את: חומרת התנהגותו של הנאשם, ההערכה כי העבירה מבטאת פורקן והחצנה של רגשותיו הבלתי מעובדים, וכי התנהגותו האלימה קשורה למצב דחק מתמשך נוכח מצבו הבריאותי, וניכר כי הוא מתקשה לווסת את רגשותיו כאשר הוא נתון תחת לחץ ומתח, ונטייתו להגיב באופן מידי ואימפולסיבי למצבים בהם חווה כעס והצפה רגשית. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להתנהלות אלימה, שאם תתרחש, תהיה ברמת חומרה נמוכה, והדגיש את נכונותו של הנאשם להמשיך בתהליך התבוננות מעמיק לשם הימנעות עתידית ממצבים דומים.

במכלול השיקולים, שירות המבחן סבור כי יש להעדיף את האפיק השיקומי ולנצל את ההליך הפלילי לצורך מינופו, זאת לאור ההערכה כי התערבות טיפולית עשויה להוביל להפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו של הנאשם. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל על מנת שלא לחבל באפשרות שילובו של הנאשם בהליך שיקומי, לא לקטוע את תפקודו הנוכחי, ולמנוע ההתדרדרות במצבו הבריאותי שעלול להוביל לנסיגה בתפקודו. בהתאם, הומלץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק. בנוסף הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה. ראיות ההגנה לעונש

5. הוגשו מסמכים רפואיים בעקבות התאונה שהנאשם עבר בחודש 2/24 (טע/1), מסמכים רפואיים המתייחסים לפציעה קודמת של הנאשם (טע/2), תעודת נכה של אגף השיקום במשרד הביטחון (טע/3), סיכום הליך טיפולי - מרכז יידיים לטיפול (טע/4). לאחר הדיון צורף מסמך רפואי נוסף בדבר מצבו הרפואי העדכני של הנאשם והטיפול הנדרש בתקופה הקרובה.

6. מר טליע מרזוק קרבן העבירה, אחיו של הנאשם, ביקש להקל בעונשו של הנאשם ולהטיל עליו עבודות שירות. הפנה לפציעתו הקלה שנגרמה לו בעקבות מעשיו של הנאשם. עוד הדגיש כי סלח לנאשם והם מצויים ביחסים טובים. בנוסף ציין כי הם בנים למשפחה נורמטיבית שמעולם לא הייתה מעורבת בפלילים. עיקרי טיעוני המאשימה לעונש

7. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך מתן דגש על תופעת האלימות באמצעות נשק, והצורך להחמיר בעבירות נשק, כאשר המטרה היא להגן על גופו, בטחונו, ושלמות נפשו של המתלונן. בכל הקשור לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ציינה כי חלקו של הנאשם הוא מוחלט. עוד טענה כי גם אם תחילת האירוע הייתה לא הייתה מתוכננת, ההמשך כלל תכנון שהתבטא בכך שהנאשם ניגש לכספת, הקיש א הקוד לפתיחתה, הוציא את האקדח, טען אותו במחסנית, דרך אותו, ירד חזרה וירה לעבר המתלונן. המאשימה הפנתה לחבלות שנגרמו למתלונן כתוצאה מהירי בדמות פצע ברקמות הרכות של הקרקפת משמאל, ולפוטנציאל הנזק הגבוה, שכן הבדל של מילימטרים בודדים במקום הפגיעה בראשו של המתלונן יכול היה להביא למותו. עוד ציינה כי מדובר בנאשם בגיר שהבין את אשר הוא עושה, את הפסול במעשיו ואת השלכותיהם, הוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית, לא היה במצוקה נפשית, ולא היה כל גורם שפגע ביכולתו להימנע ממעשיו. הפנתה לתסקירי שירות המבחן מהם עולה כי הנאשם נמצא בקשר "אמיתי" עם שירות המבחן כשלושה חודשים בלבד, וציינה כי אין בהליך טיפולי קצר, מזורז וחלקי כדי להצדיק סטייה מממתחם הענישה, בשים לב לחומרת העבירות. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה להודאת הנאשם בשלב מאוחר לאחר ניהול חלק משמעותי מההליך, ולהעדר עבר פלילי. בכל הקשור למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית וטענה למתחם עונש הולם אשר נע בין 9 ל-13 שנות מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, והעובדה כי לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לקולה, ביקשה לאמץ את מתחם הענישה, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי של המתחם. עוד ביקשה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי משמעותי, קנס כספי ופיצוי כספי הולם ומשמעותי לטובת המתלונן.

עיקרי טיעוני הנאשם לעונש

8. ב"כ הנאשם הפנה להודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, ללקיחת האחריות בבית המשפט, להבעת החרטה, לשיתוף הפעולה המלא עם היחידה החוקרת מיד לאחר קרות האירוע, ולתיקון המהותי בכתב האישום. הפנה לעובדה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לביצוע העבירות, שירת שירות חובה וקבע בצה"ל, ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר לעובדה כי התחנן לאחרונה, רצונו לפחות דף חדש, ולהקים משפחה. הדגיש את מצבו הרפואי הקשה עובר לביצוע העבירות ובפרט למחלה הקשה ברגלו שאף עלולה להביא לקטיעתה ללא קבלת טיפול מתאים. הפנה לתאונה הקשה אותה הוא עבר לאחר ביצוע העבירות בגינה היה מורדם ומונשם למשך שבוע ימים, ובהמשך היה בטיפול והשגחה למשך תקופה ארוכה ועד היום. ביקש להתחשב בתקופה בה הנאשם היה במעצר עד תום ההליכים, ובהמשך התקופה בה היה עצור בפיקוח אלקטרוני וכיום נמצא במעצר בית מלא בתנאים מגבילים. הדגיש את הקשיים אותם עבר בתקופות אלה בשנים לב למצבו הרפואי הקשה והמורכב. לגבי נסיבות ביצוע העבירות, ציין כי חלקו של הנאשם מוחלט, כאשר העבירות בוצעו ללא כל תכנון מוקדם, באופן ספונטני, ברגע של איבוד עשתונות ושליטה למספר רגעים בודדים, וזאת בעקבות דברי ההשפלה והאיום שחוה מצדו של המתלונן. הדגיש כי העבירות בוצעו בנשק השייך לאביו של הנאשם אשר הוחזק כדין בכספת בתוך בית המשפחה, שלנאשם הייתה גישה אליה, כשבסופו של יום הנשק נתפס ונמסר לידי המשטרה. עוד טען כי הנאשם עצר את הירי לאחר 3 כדורים, כשבמחשבתו היו עוד כדורים. הפנה לנזק הפיזי הקל שנגרם למתלונן כתוצאה מביצוע העבירות, וזאת מבלי להתעלם מפוטנציאל הנזק הגבוה והקטלני שהיה עלול להיגרם. עוד הדגיש כי לא ברור מעובדות כתב האישום המתוקן באם הפגיעה נגרמה מרסיס או מקליע. באשר לאמור בתסקירי שירות המבחן, הדגיש את שיתוף הפעולה עם שירות המבחן חרף מצבו הבריאותי ונסיבותיו המורכבות, ואת רצונו העז להפיק תועלת מההליך הטיפולי. בכלל זה ציין כי מדובר בתסקיר חיובי ביותר, אשר מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם ואימוץ המלצותיו משיקולי שיקום לאור התהליך הטיפולי האמיתי בו הנאשם החל, וכן משיקולי צדק נוכח מצבו הרפואי הקשה המצריך טיפול אלטרנטיבי שאינו כלול בשירותי הרפואה של שב"ס. בנוסף ביקש לתת משקל משמעותי לעמדתו הסלחנית והמקלה של קורבן העבירה, להימנע מהטלת מאסר בפועל אשר יפגע קשות במצבו הרפואי של הנאשם ובמשפחתו, בהוריו החולים ובאשתו הטרייה. אשר למדיניות הענישה, אבחן את פסיקת המאשימה, הפנה לפסיקה, וטען למתחם עונש הולם אשר נע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וצדק, לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עבודות שירות לתקופה המקסימלית של 9 חודשי עבודות שירות, ולחילופין להטיל עונש בתחתית המתחם.

9. הנאשם עצמו הביע בבכי חרטה עמוקה על מעשיו, וציין כי הוא סובל מרגשי אשם וייסורים עמוקים שילוו אותו עד סוף חייו. עוד הסביר כי האירוע אינו מאפיין אותו וחרגי בחייו. עוד ציין כי תמיד הוא היווה כתובת לעזרה תמיכה והרגעה עבור כולם. הנאשם הביע את שמחתו מכך שאחיו בסדר ופציעתו הייתה קלה, וגילה רצון ומוכנות לעבור הליכי טיפול ושיקום.

10. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותן עבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם

11. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות הנשק הינם הצורך לשמור על חיי אדם ושלמות הגוף, על שלום הציבור ותחושת בטחונו מפני פגיעות בגוף ונפש, ועל הסדר הציבורי. על ערכים אלה ניתן להגן בעיקר באמצעות פיקוח הדוק של הרשות להנפקת רישיונות להחזקת נשק. נשיאת נשק שלא כדין מחבלת ביכולתה של הרשות לבצע פיקוח ואכיפה כנדרש. בנוסף מי שמחזיק נשק ללא רישיון מסכן את הציבור, מאחר שלא עבר הכשרה מתאימה, ויש להניח כי אינו יודע להשתמש בו בדרך נכונה ובטוחה. למותר לציין, כי לא כל אדם רשאי לשאת נשק, ושיקולי הרשות במתן היתר לנשיאת נשק נועדו להבטיח את שלום הציבור וניתנים במשורה ביחס לאזרחים מן השורה. החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון, ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק, כי זמינותו של נשק חם בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.

בית המשפט העליון התייחס רבות לחומרתן של עבירות נשק, לכך שהפכו ל"מכת מדינה" ולצורך להחמיר עד מאוד בענישה בעניין. גם המחוקק התייחס לחומרת עבירות הנשק כשקבע לאחרונה בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, אשר נכנס לתוקף בדצמבר 2021. ר' ע"פ 5813/21 ג' בארין נ' מדינת ישראל שם נאמר בין היתר: "רבות נכתב על עבירות נשק והתערבות ערכאת הערעור בקביעת העונש ההולם בכלל ובעבירות נשק בפרט. אם קיימת התערבות, היא בדרך כלל נעשית על מנת להחמיר בעונשם של עברייני נשק ולא להקל עמם. לאחרונה, נאמרו על ידי הדברים הבאים במסגרת ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה: 'אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש...מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין) (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק' (שם, פסקה 25). ראו לעניין זה גם דבריו של כב' הש' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזייל כדלהלן: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען...".

12. העבירה החמורה ביותר שיוחסה לנאשם היא עבירת החבלה בכוונה מחמירה. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להחמיר בדינם של נאשמים בעבירות בהן הורשע הנאשם, ובפרט כאשר אלו יוצרות סיכון מידי וממשי. נפסק לא אחת כי עבירות מסוג זה מבטאות זלזול חמור ומעורר דאגה בחיי אדם, תופעה המחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה. הערכים החברתיים המוגנים בעבירת החבלה בכוונה מחמירה הם כבוד האדם, הזכות לחיים, בריאות האדם, הזכות לאוטונומיה על הגוף ושלמות הגוף והנפש, הגנה על הביטחון האישי והגנה על שלום הציבור וביטחון מפני מעשי אלימות מכל סוג.

בקביעת רף ענישה מרבי של 20 שנות מאסר ביטא המחוקק את החומרה הרבה שנודעת לפגיעה בשלמות גופו של אדם ובבריאותו, אשר נעשתה מתוך כוונה מיוחדת להטלת נכות, מום או חבלה חמורה בנפגע. לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה היתירה הנעוצה בעבירה זו ובמיוחד עת נעברה על רקע עניין פעוט של מה בכך ועל הצורך בענישה ממשית ומרתיעה. ר' למשל, דברי כב' הש' א' שהם בע"פ 8823/12 שבתאי נ' מדינת ישראל "לצערנו, אין מדובר במקרה חריג ונדיר במחוזותינו, כאשר אנו עדים, חדשות לבקרים, לוויכוחים ומחלוקות על עניינים של מה בכך, אשר מתדרדרים במהירות הבזק להחלפת מהלומות ולשימוש בנשק קר, ולעיתים גם בנשק חם. המדובר בתופעה קשה, שאין ניתן להשלים עמה, שכן היא פוגעת אנושות בזכות לחיים ושלמות הגוף, ועל בתי המשפט לתרום את תרומתם במאבק להדברת התופעה..."

ראו גם דברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 7069/20 אבו חדיר נ' מדינת ישראל : "לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שבעבירות אלימות בכלל, ובעבירה של חבלה בכוונה מחמירה בפרט, לאור הפגיעה הקשה בזכותו של אדם לשלמות גופו, בכבודו העצמי, ובתחושת הביטחון האישי שלו... לא זו בלבד, אלא יש ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהגות אלימה אשר באה כניסיון לפתירת סכסוכים. בהתאם, ראוי להטיל ענישה ממשית ומוחשית, המרתיעה את הציבור מפני נקיטת אמצעים בדרכים אלימות על פני ההליכה בדרך הנועם והשלום (ע"פ 4454/19 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 26 (30.7.2020))."

נסיבות ביצוע העבירות

13. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. בקביעת חומרת עבירת הנשק יש להביא בחשבון מספר מרכיבים, ובכללם: סוג הנשק המוחזק שלא כדיון, מספר הנשקים, כמות התחמושת ומטרת החזקתו (ראה ע"פ 1530/04 + 1332/04 יצחק רפאל פס ואח' נגד מדינת ישראל (בימ"ש העליון)). חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו בלעדי. אמנם לא מדובר באירוע מתוכנן מראש, כי אם באירוע שהחל בוויכוח, קללות ודברי איום מצד המתלונן, אך מיד לאחר הוויכוח הנאשם פעל באופן מחושב. הנאשם עלה במדרגות לקומה השנייה במטרה להוציא את הנשק, פתח את הכספת באמצעות הקוד, לקח אקדח, טען אותו, דרך אותו, יצא מפתח הבית, וירה לעבר המתלונן שעמד בגבו אליו שלושה כדורים. הנאשם אדם בגיר, שהבין את הפסול במעשיו והשלכותיהם, יכול היה לחדול ממעשיו בכל אחד מהשלבים הנ"ל, אך הוא לא עשה כן. מעשיו של הנאשם הופסקו כתוצאה מהתערבותו של אחיו פאדי שנטל מידי את האקדח, ולא מסיבה אחרת.

חומרה מיוחדת, יש בעובדה שהנאשם נשא והוביל את הנשק ועשה בו שימוש בבית מגורים, כך שפוטנציאל הפגיעה באחרים היה רב ורק במזל לא נפגעו אנשים נוספים.

אניח לטובת הנאשם כי לא ברור אם הפגיעה שנגרמה למתלונן היא כתוצאה מקליע או מרסיס (ריקושט), אולם, יש לזכור שמדובר בנאשם שאינו מורשה לשאת נשק או לעשות בו שימוש, לא עבר הכשרות מתאימות, לרבות אלו הקשורות בבטיחות בירי, ופוטנציאל הנזק מירי גם אם לא כוון לראשו של המתלונן עלול להיות רב, ואף קטלני. כתוצאה מהירי, טלע נפגע בעורפו ונפצע, הוא פונה לבית חולים לקבלת טיפול עם פצע ברקמות הרכות של הקרקפת משמאל, ועזב את בית החולים על דעת עצמו עוד באותו היום, ואין מחלוקת כי מדובר בפגיעה קלה. עם זאת, רק במזל הפגיעה לא חדרה לראשו של טלע שאז היה נגרם לו נזק קשה וייתכן והפגיעה אף הייתה מביאה למותו נוכח העובדה שמדובר בפגיעת ראש.

14. יצוין לטובת הנאשם, כי לא מדובר בנשק שמקורו בגורמים עברייניים או בנשק שהוחזק שלא כדיון, אלא בנשק שהוחזק על ידי אביו ברישיון, ולאחר האירוע נתפס על ידי המשטרה.

15. במכלול הנסיבות, יש לקבוע כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים ביחס לכלל העבירות מצויה ברף חומרה בינוני ומעלה.

מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

16. בע"פ 6737/21 אבו זאיד נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק, וירי באזור מגורים, לאחר שבמהלך ריב שהתפתח בינו לבין המתלונן, האחרון דחף את הנאשם אשר עזב את המקום, הצטייד באקדח וניגש לביתו של המתלונן ירה בו וגרם לו לשמונה פצעי ירי. בהמשך, הנאשם כיוון את האקדח לכיוונו של אחד מילדיו הקטינים של המתלונן שהגיעו למקום, ירה מספר יריות באוויר וברח מהמקום. נקבע מתחם ענישה שבין שש שנות לתשע שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 8 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 780/16 שושה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הובלה ונשיאת נשק, וחבלה במזיד, לאחר שבתגובה לירי על בני משפחתו ירה לעבר המתלונן 7 כדורים מטווח קצר. הקליעים פגעו ברכב, שמאחוריו התחבאו המתלונן ובני משפחתו. הנאשם נמלט מהמקום כשהוא נושא עמו את האקדח. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין ארבע שנות מאסר בפועל לבין שבע שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6101/16 אחמד עווד נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, ירי באזור מגורים, נשיאת נשק, שיבוש מהלכי משפט ושינוי זהות של רכב בכך, שניגש אל הרכב בו ישב המתלונן, פתח את דלת הנהג וירה לעבר המתלונן שתי יריות שאחת מהן פגעה ברגלו השמאלית של המתלונן והשנייה בחלון דלת הנהג. במהלך הימלטותו הבחין הנאשם במתלונן דולק אחריו ונופף לעברו באקדח והמתלונן התנגש עם רכבו בקטנוע שעליו רכב הנאשם והאחרון נפל ונחבל. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלונן נפגע ברגליו ואושפז. נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 לבין 12 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי מוכיח הוטלו 9 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הופחת ל- 8 שנות מאסר בפועל, בין היתר מהטעם שהנאשם לא כיוון את כלי הירייה לעבר פלג גופו העליון של המתלונן. בע"פ 7850/21 איאד דסוקי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק בכך שהצטייד באקדח עקב אחרי המתלונן (שהיה מסוכסך עם אחיו של הנאשם), וכאשר רכבו של הנאשם היה במקביל לרכבו של המתלונן הנאשם ירה דרך חלון רכבו שלוש יריות לעבר המתלונן ופגע ברכו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3.5 לבין 7 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 57 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלה חלקית של מאסר מותנה במצטבר (6 חודשים). ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 9104/20 מדינת ישראל נ' דור טבצ'ניקוב הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, בכך שהצטייד באקדח טעון והגיע לעסק שבו עבד המתלונן, ולאחר חילופי דברים ביניהם, שלף את אקדחו, דרך אותו, הצמידו לירכו של המתלונן, ירה ירייה אחת ונמלט מהמקום. בעקבות הירי, נזקק המתלונן לניתוח ברגלו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 2.5 לבין 5 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, והופעל מאסר מותנה בחופף. ערעור על קולת העונש התקבל באופן שעל הנאשם הוטלו 4 שנות מאסר בפועל, והופעל המאסר המותנה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל. בע"פ 5376/18 מוהנד אגאבריה נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת נשק ותחמושת, בכך שעל רקע סכסוך משפחתי הגיע לבית המתלונן ואחיו, וירה עליהם באמצעות תת מקלע. כדור אחד פגע ברגלו של המתלונן, והוא נדרש לעבור מספר ניתוחים. נקבע מתחם עונש הולם בין 6 ועד 10 שנות מאסר בפועל. על הנאשם נעדר עבר פלילי הוטלו 7 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו של הנאשם הופחת ל- 6 שנים ו- 3 חודשים בהתחשב בתהליך שהנאשם עובר ובמכלול נסיבותיו לרבות העדר עבר פלילי. בע"פ 4344/18 אשרף גאבר נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק ותחמושת שלא כדי, בכך שעל רקע ריב משפחתי, נטל נשק וירה ממנו ממרחק מטרים ספורים לא פחות מ-7 יריות לכיוון אביו של המתלונן, אך היה זה המתלונן שנפגע מקליע ששבר את עצם השוק ברגלו. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 4 לבין 8 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 5 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 2847/16 בילאל רשיד נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאה והובלה של נשק, בכך שעל רקע סכסוך עם המתלונן הגיע לביתו של המתלונן חמוש בפגז זיקוקין, באקדח ובתחמושת זרק את פגז הזיקוקין על שכנו של המתלונן וירה מספר יריות באוויר, לאחר מכן, ניסה הנאשם להיכנס לבית המשפחה ותוך כדי כך ירה לעבר אביו ואחיו של המתלונן, אך לא הצליח לפגוע בהם, ונמלט מהמקום. נקבע מתחם עונש הולם שבין 4 לבין 8 שנות מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 4 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

17. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 9 ל-11 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 4.5 ל- 13 שנות מאסר בפועל.

18. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 6 חודשים ועד 8 שנות מאסר בפועל והעונשים שהוטלו נעים בין 13 חודשים ועד 5.5 שנות מאסר בפועל. יצוין כי חלק מפסקי הדין לא כללו עבירה של ירי מנשק חם וחלק מפסקי הדין התייחסו לעבירה של גרימת חבלה חמורה או חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ולא לחבלה בכוונה מחמירה.

לסיכום מתחם העונש ההולם

19. העבירה החמורה ביותר המיוחסת לנאשם הינה חבלה בכוונה מחמירה והיא נושאת בצידה עונש של עד 20 שנות מאסר. העונש המרבי הקבוע בחוק ביחס לעבירה של נשיאה והובלת נשק הינו 10 שנות מאסר ולא פחות מ- 2.5 שנים (עונש המינימום הקבוע בחוק שאינו יכול להיות כולו על תנאי), העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירה של ירי בנשק חם באזור מגורים הוא עד 5 שנות מאסר. יש בתיקון 140 לחוק העונשין כדי ללמד על מגמת החמרה הכללית ביחס לעבירות נשק, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפסיקה.

20. לאחר ששקלתי את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי במקרה זה מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ- 5.5 שנים ולא יעלה על 9 שנים בצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

21. לקולה אני מביא בחשבון את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, קבלת האחריות, הבעת החרטה העמוקה והכנה, והחיסכון בזמן שיפוטי (הגם שנשמעו חלק מהעדים לרבות עדותו של המתלונן). משקל לקולה יינתן לשיתוף הפעולה המלא של הנאשם כבר בתחילת החקירה. כן תובא בחשבון תקופת המעצר בה הנאשם היה נתון מיום 4/7/22 ועד ליום 18/8/22 (כידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר בפרט למי שסובל ממצב רפואי קשה), תקופה המעצר בה היה נתון באזוק אלקטרוני מיום 18/8/22 ועד ליום 6/6/23, והתקופה בה הוא נתון במעצר בית מלא בתנאים מגבילים מיום 6/6/23 ועד היום. משקל ממשי יינתן לתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם, לשיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, לנכונותו של הנאשם להמשיך בהליך טיפולי ושיקומי כפי שעולה גם מ"סיכום התהליך הטיפולי" מאת "מרכז ידידים לטיפול" (טע/4), סיכויי השיקום והמלצות שירות המבחן. כן תובא בחשבון עמדתו הסלחנית של קורבן העבירה כעולה מדבריו בפניי, ועתירתו להימנע מרכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בנוסף תובא בחשבון העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, ולמעשה מדובר בהסתבכותו הראשונה בפלילים. משקל יינתן גם לנסיבותיו האישיות כמפורט בטיעוני ההגנה, בדגש על מצבו הרפואי הקשה עובר לביצוע העבירות כעולה מהמסמכים הרפואיים (טע/2), והתאונה הקשה אותה עבר לאחר ביצוע העבירות והשלכותיה כעולה מהמסמכים הרפואיים (טע/1). כך גם יש להביא בחשבון את השלכות המאסר על משפחתו של הנאשם ועל כלתו הטריה. יינתן משקל לקולה גם להשלכות שעלולות להיות למאסר בפועל על הנאשם נוכח מצבו הבריאותי המורכב. סטייה ממתחם העונש ההולם והענישה הראויה

22. בהתאם לסעיף 40 ד.א (א) לחוק העונשין נתונה לבית המשפט הסמכות לסטות ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקום לרבות העמדתו במבחן.

23. כמפורט בתסקירי שרות המבחן הנאשם עבר דרך משמעותית, וכיום נמצא במסגרת טיפול רגשי, הוא עובר ומעוניין להמשיך בתהליך התבוננות מעמיק. היעדר כל עבר פלילי, בצד הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה, מוטיבציית שיקום גבוהה, חרטה כנה ואמיתית בצד רגשי אשם, ייסורים, ושיתוף הפעולה המלא עם שרות המבחן, מצביעים באופן ברור על סיכויי שיקום גבוהים.

24. ייאמר, כי מועטים וחריגים המקרים בהם שרות המבחן ממליץ על ענישה שיקומית בעבירות נשק ואלמות כפי המלצתו הנוכחית. עיון בפסיקה מלמד כי גם בתי משפט ממעטים לנקוט בדרך זו כאשר מדובר בעבירות נשק, אך עושים כן במקרים המתאימים. כך לדוגמא ר': ע"פ 4332/21 עאסלה נ' מדינת ישראל נתקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בהחזקת תת מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית. נקבע מתחם ענישה הנע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם, צעיר בן 25, נשוי, שעברו נקי, ושירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו, 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוך חריגה מהמתחם משיקולי שיקום. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן נדחה ערעור המדינה על קלות העונש בעניינו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות, והסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את הערעור במובן שקבע מתחם ענישה גבוה יותר בטווח שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, אך דחה את ערעור המדינה, משמצא הצדקה לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום. בת"פ (מרכז) 59812-02-16 מדינת ישראל נ' בוזגלו הורשעה נאשמת בעבירות של סחר בנשק, מסירת ידיעות כוזבות על עבירת פשע ושיבוש מהלכי משפט; הנאשמת, שהתמכרה לסמים מסוכנים, מכרה אקדח ותחמושת, שקיבלה לידיה במסגרת עבודתה כמאבטחת, תמורת 8,000 ₪. בית המשפט העמיד את מתחם ענישה על טווח שבין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, סטה ממנו משיקולי שיקום, וגזר על הנאשמת - בת 50, נעדרת עבר פלילי, אשר עברה תהליך שיקומי ארוך ומשמעותי שבמסגרתו נגמלה מסמים ומהימורים והחלה לנהל אורח חיים נורמטיבי, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

25. יודגש, כי הדוגמאות הנ"ל מתייחסות למקרים פחות חמורים באופן משמעותי מהמקרה הנדון מהטעם, שאינן כוללים את העבירה החמורה של ירי מנשק חם וחבלה בכוונה מחמירה.

26. אשר להמלצת שרות המבחן להטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה של 9 חודשים, אני סבור שלא ניתן במקרה זה להסתפק במאסר בעבודות שירות כרכיב עונשי, זאת נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען המחייבות הטלת רכיב של מאסר בפועל לתקופה ממושכת. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט ושיקול הדעת הסופי לעניין העונש נתון לבית המשפט שנקודת השקפתו רחבה יותר ובוחנת שיקולים נוספים מעבר לשיקולי השיקום (ראו בהקשר זה ע"פ 6960/09 שגיב נ' מדינת ישראל (בימ"ש העליון), וע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל).

27. בכל הקשור למצבו הבריאותי של הנאשם, אין להקל בו ראש והוא מחייב התחשבות של ממש, אך אינו מהווה חסינות בפני מאסר מאחורי סורג ובריח. בהתאם לפסיקה, אין במצב בריאותי קשה ככל שיהיה כדי לשמש מחסום לענישה מהותית כולל מאסר בפועל, כאשר מדובר בעבירות חמורות - ר' ע"פ 11445/05 דוד רוט נ' מדינת ישראל שם צוטטו דברים שנאמרו בע"פ 804/85 וייל נ' מדינת ישראל כדלקמן: "אכן, הוצגו בפני השופט המלומד ראיות באשר למצב בריאותו של העורר, אך אין בכל אלה כדי להצדיק הימנעות מהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל על המערער. כבר הזדמן לבית-משפט זה, לקבוע לא אחת, כי אדם אשר חטא כנגד החברה וביצע עבירות המצדיקות ומחייבות כליאתו למען הגן על הציבור, אל לו לצפות כי מצב בריאותו הרופף יישקל כנימוק מספיק לפוטרו מהמאסר. בחוליו של המערער יכולים לטפל השירותים הרפואיים של שירות בתי-הסוהר". בע"פ (ת"א) 71951/07 מדינת ישראל נ' שוורץ שם בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור לעניין העונש, לאחר שהשתכנע כי המערער יוכל לקבל את הטיפולים הדרושים לו במסגרת שב"ס, תוך שהוא מזכיר כי במידה ששב"ס ימצא כי הדבר הינו מעבר ליכולותיו, ניתן להפעיל את הסמכות המוקנית לשב"ס בסעיף 16 לפקודת שירות בתי-הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971, המאפשר העברת האסיר לבית-חולים ממשלתי. בין היתר, נקבע כי "כל עוד יכול שירות בתי הסוהר להעניק לנאשם הלוקה בבריאותו, אפילו מצבו קשה, את כל הטיפול הדרוש לו במתקניו, אין מצב רפואי שכזה יכול להוות מחסום מפני ענישה של מאסר בפועל. עם זאת, מצב רפואי לקוי, ככלל, יכול להימנות כשיקול לקולא. בימ"ש קמא הטיל על שוורץ תקופת מאסר תוך התחשבות במצבו הרפואי ובהתבסס על חוה"ד של שב"ס לפיה הוא מסוגל להעניק לשוורץ את הטיפולים שהוא נזקק להם".

ההגנה הפנתה בהקשר זה לע"פ 5669/14 לפוליאנסקי נגד מדינת ישראל (להלן: לפוליאנסקי) שם נאמר כי: "בקטגוריה שבה עסקינן יש לבחון אם עונש המאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדין או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו, ולהביא מנגד, כאמור, את חומרת המעשים בהם הורשע. תוצאת איזון זה עשויה להיות שליחתו של הנאשם לעונש מאסר בפועל הנמוך מתחתית מתחם הענישה שנקבע, או הימנעות מהשתת מאסר בפועל, גם מקום בו "רצפת" מתחם העונש ההולם כוללת עונש מאסר בפועל, הכל לפי נסיבות המקרה".

אציין כי עניינו של הנאשם אינו דומה לעניינו של לופוליאנסקי שם דובר במי שעונש מאסר בפועל היה עלול לסכן את חייו בשל מצבו הרפואי החרגי, זאת לאחר שהוגשה חוות דעת מקצועית ומנומקת לפיה שהייה במאסר תביא להרעה במצבו ולקיצור תוחלת חייו. עוד נקבע כי הפתח של חריגה מטעמי הצדק, הוא פתח צר, וכי בכל מקרה יש לאזן בין אותו מצב ייחודי לבין שיקולים רלוונטיים נוספים.

28. עיינתי במסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם מהם עולה כי לנאשם נקבעו 50% נכות לצמיתות (נכה צה"ל של משרד הביטחון) והוא סובל מתסמונת CRPS (תסמונת כאב אזור מורכב) משנת 2011, וכי יש להמשיך בטיפול פיזיותרפיה והידרותפיה וריפוי בעיסוק למשך חצי שנה מיום 14.12.24, בנוסף לנטילת כדורים, וקנאביס רפואי על מנת להימנע מהתדרדרות במצב הרגל ואפשרות קטיעתה. יצוין כי הנאשם נעזר לצורך ניידות בקביים או בכיסא גלגלים. בנוסף, בחודש פברואר 2024 הנאשם עבר תאונת דרכים וסבל משברים רבים בגופו לרבות שבר בחוליה, הורדם והונשם, עבר הליך של קיבוע ובהמשך היה צורך בטיפול אנטיביוטי ממושך עקב זיהום תת עורי בגבו והוא עדיין מטופל בהקשר זה לאחר שהפצע בגבו טרם התאחה באופן סופי.

מבלי להקל ראש במצבו הרפואי של הנאשם, לא מדובר במצב רפואי אקוטי במובן שהמשך המאסר עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו, וניתן לטפל בבעיותיו הרפואיות של הנאשם גם במסגרת שב"ס, וחזקה על גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר שיידעו לספק מענה מתאים למצבו. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות לנאשם והאינטרס הציבורי שנפגע. על כן, ועל אף מצבו הרפואי של הנאשם, אין בכך כדי להצדיק הימנעות מהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה.

29. במכלול הנסיבות, וחרף חומרת העבירות, נוכח האמור בתסקיר שרות המבחן ונסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם ובפרט מצבו הרפואי, אני סבור כי נכון במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם בכל הנוגע לתקופת מאסרו של הנאשם מאחורי סורג ובריה.

30. בכל הנוגע לגובה הפיצוי שיוטל לטובת המתלונן, יובהר כי מדובר בפיצוי עונשי שמטרתו הכרה סמלית בפגיעה שנגרמה למתלונן. נוכח עמדתו הסלחנית של המתלונן ותוצאות האירוע, יוטל פיצוי בסכום נמוך.

31. כאמור, לאחר הטעונים לעונש צירף הנאשם סיכום רפואי בו פורטו טיפולים שעליו לעבור בתקופה הקרובה. בנסיבות אלו ועל מנת לאפשר לנאשם להשלים את סבב הטיפול הנוכחי, אני סבור שנכון באופן חריג לדחות את מועד התייצבותו של הנאשם לתחילת ריצוי עונש המאסר במספר חודשים.

32. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 44 חודשים בניכוי ימי מעצרו מתאריך 4/7/22 ועד ליום 18/8/22. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי המאסר בתאריך 01/05/2025.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה עבירת נשק מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת נשק מסוג עוון או עבירת אלימות מסוג עוון ויורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשם פיצוי כספי בסך 5,000 ₪ אשר ישולם למתלונן מר טליע מרזוק (עד תביעה מס' 3).

אני גוזר על הנאשם קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס והפיצוי שהוטלו על הנאשם ישולמו עד ליום 01/05/25.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-***** (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בנוכחות הצדדים.